

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap. VIII. Non fuiße veteribus in vsu rasuram. & quid de veterum barbâ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

malarius, per circulum Coronæ, monetur De Eccl. off. l. 2. c. 5.
 Clericus, ambulare in simplicitate cordis
 sui, nihil fucatè, nihil dubliciter agere.

In seipso totus teres atque rotundus.

Ad hoc enim seruire circularem figuram,
 argumento est: quod S. Augustinus iam ci-
 tato Horatij versui, subijcit. *Nam neque
 in animo quidquam boni inuenis quod sibi ex
 omni parte consentiat quam virtutem: neque
 in planis figuris, quam circulum.*

CAPVT VIII.

*Non fuisse veteribus in usurasuram. Et quid
 de veterum barbâ?*

MONET autem Bellarm. Veteribus l. 2. de Monach. c. 40.
 non fuisse in vsu rasuram, sed ton-
 suram. Euidens est ex testimonio Pædago-
 gi Christiani. *Pili (inquit) tondendi sunt,
 non nouacula, sed tonsorū forficibus.* Clem. 3. Ped. c. 11. Et Op-
 tatus lib. con. Parmen. arguit Donatistas
 quod Sacerdotibus Catholicis per vim
 caput raserint, *cum (inquit) multa sint
 exempla proposita, fieri non debere.* Et S.

D 3

Hieron.

In c. 44.
Ezech.

Hieron. docuit, Sacerdotes non debere comam alere, nec tamen radi; sed ita tonderi vt cutis tecta maneat.

Patres denique hoc argumentum tractantes, & Concilia Carthaginense & Tolletanum, non nominant rasuram sed tonsuram. non tamen ideo reprehendendus est mos huius temporis, quia nec radi vnquam prohibitum fuit. Neque in dubium reuocanda est Epistola decretalis Aniceti, quod præcipiat caput in modum sphaeræ radi: hoc enim admittit facilem interpretationem, vt radi idem sit quod demissè tonderi. Ita Binius in Notis ad citatam Decretalem.

In barbâ tondendâ aut promittendâ non fuit veterum Clericorum, vbiuis eadem consuetudo. Orientales enim barbati: Occidentales barbi-tonsi. De Orientalibus sufficienter probant quæ scribit Clemens in Pædagogo, vbi non tantum prohibet barbam velli, sed omninò vult eam nutriri. Et Christus barbam gessit.

l. 3. c. 3. Barbacapillus (inquit Nicephorus quando

de

de Christo ei sermo) *flauus non admodum demissus*. Apostolo Paulo barbam longiorem fuisse & densiorem, idem Nicephorus testatur. l. 2. c. 37.

De Occidentalibus est apertum Gregorij VII. testimonium. *Occidentalis Ecclesie clerus* (inquit) *ab ipsis Ecclesie Christiane primordijs, barbam radendi morem tenuit*. Adsignat Honorius huius rasuræ mysticam rationem; vt nimirum vultus imberbis ducat nos in recordationem vocis illius dominicæ, *Nisi efficiamini sicut paruuli non intrabitis in regnum calorum*. l. 8. Regist. ep. 10. In Germania anis ma l. 1. 06. 125.

Quare diuersa fuerit in Occidente quàm Oriëte huius rei obseruatio, causam reddidit illustriss. Baronius, quod Romæ (à quâ ob prærogatiuam S. A. cæteræ Occidentis Ecclesie hunc ritum mutuarunt) more receptum esset, vt plerique, præsertim honestiores, barbam raderent. Vnde notatur Adrianus, præter consuetudinem eorum qui præcesserant Imperatorum, barbam promississe ad occultandas faciei maculas. Quia igitur apud Genti-

Gentiles qui erant honoratiores, rasâ barbâ erant; Christiani quoque eum morem tenuerunt. Qui licet à laicis ferè reiectus sit, in Clero tamen vtcumque retentus est. Porrò semper vitio versum, barbam velle-
re, & vultui virili, superinducere faciem Eunuchinam . Vide Pædagogum Christianum loco citato.

CAPVT IX.

Coronam Clericalem, sicut & alios Ecclesiæ ritus Symonem amulatum. Satisfit obiectioni.

OBITER hic monèo, Tonsuram & Coronam capitis etiam à Gètilium Sacerdotibus vsurpatam. Simon Magus tonsuratos habuit discipulos ex auctori-
tate Bedæ. Et ad eos fortè respexit Honorius sup. Vbi meminit tonsuræ Magorum. Sed illa non erat circularis aut rotunda, sed ab aure ad aurem per medium caput. Sacerdotes Babylonij apud Baruch Pro-
phetam, capita & barbam rasi.

Cap. 6.

Sacer-